

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționarul Leonid Cîrhan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 14 august 2019,

Termenul examinării cauzei:

Instanța de recurs în anulare de la 25.10.2019 până la 10.12.2019.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în anulare în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. La 27 martie 2019, în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a parvenit spre examinare plângerea depusă de către petiționarul Cîrhan Leonid, formulată în baza art. 313 Cod de procedură penală, privind anularea ordonanței Procurorului pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Igor Demciucin, din 08.02.2019, privind refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr. 20186700108 din 13.06.2018, și a ordonanței Adjunctului al procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vitalie Busuioc, din 13.03.2019, ca fiind contrară legislației în vigoare și standardelor internaționale în domeniu.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 21 mai 2019 a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea lui Cîrhan Leonid formulată în baza art. 313 Cod de procedură penală, împotriva acțiunilor organului de urmărire penală.

3. Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, Cîrhan Leonid a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului și casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 21 mai 2019, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care plângerea petiționarului să fie admisă integral în sensul formulat.

4. Prin decizia Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 14 august 2019, a fost respins ca nefondat recursul declarat de Cîrhan Leonid și menținută încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 21.05.2019, privind respingerea plângerii formulate de Cîrhan Leonid în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, analizând circumstanțele de fapt și cele de drept ale cauzei, instanța a fost de acord soluția instanței de fond care a concluzionat că organul de urmărire penală întemeiat a ajuns la concluzia despre lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii cu refuzul în pornirea urmăririi penale pe pretinsele fapte de maltratare în privința lui Cîrhan Leonid.

Instanța de recurs a regăsit întemeiată poziția instanței de fond, precum că, recurentul Cîrhan Leonid nu a invocat careva probe ce ar justifica inițiere unei cauze penale pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal, iar toate

argumentele expuse de acesta în plângere poartă un caracter declarativ, care deja au fost examinate în cadrul acestui proces penal.

Instanța de recurs a mai reținut că, în plângerea și recursul depus de Cîrhan Leonid nu este indicat nici un temei de fapt care ar conduce instanța de judecată la concluzia despre existența a căror-va abuzuri din partea procuraturii, petiționarul invocând doar faptul că organul procuraturii nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor descrise de petiționar, argument care, în opinia instanței de judecată, nu corespund adevărului, or examinând înscrisurile în cauză, în coraport cu ordonanțele contestate la caz, este evident că, procurorul a întreprins toate măsurile legale în vederea conformării cerințelor invocate în acestea.

Astfel, instanța de recurs a confirmat concluziile primei instanțe că, urmare a întreprinderii măsurilor prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, obiectivă și completă a circumstanțelor actului de sesizare, în rezultatul cărora nu au fost acumulate careva probe utile, pertinente și concludente ce ar demonstra existența în acțiunile descrise de petiționar a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal, iar alegațiile recurentului în acest sens sunt eronate, elementele laturii obiective ale infracțiunii respective fiind interpretate greșit de petiționar.

Prin urmare, organul de urmărire penală, în cadrul investigației a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor expuse în sesizare, nefiind constatată bănuială rezonabilă în comiterea de către cel indicat a faptelor prejudiciabile, pronunțând o soluție motivată și argumentată în acest sens.

Instanța de recurs a conchis că, argumentele recurentului nu pot fi reținute drept convingătoare și au fost respinse, ca neîntemeiate, din motiv că sunt declarative, or nu au fost prezentate argumente concrete și certe, ce ar indica la faptul că investigația în cazul sesizării acestuia și, în special, abordarea organului de urmărire penală și a procurorului în cadrul controlului nu ar fi corespuns cerințelor inerente, în prisma art. 19 alin. (3), 254 Cod de procedură penală, de a examina complet și multilateral cazul.

Este de subliniat că, petiționarul a dat o apreciere subiectivă acțiunilor procurorului, nu a indicat care acțiuni procesuale, în viziunea acestuia, urmau a fi îndeplinite de către procuror, nu a argumentat relevanța acestora speței și nici care este impactul negativ al acestor pretinse inacțiuni ale procurorului sau organului de urmărire penală asupra deciziei adoptate pe marginea procesului penal.

Au fost lipsite de temei argumentele, precum că în cadrul procesului penal au fost lezate drepturile și interesele legitime ale petiționarului, or în motivarea plângerii, nu au fost invocate careva vicii fundamentale care au afectat hotărârile contestate, nu au fost invocate careva temeiuri plauzibile de declarare a nulității ordonanțelor contestate, criticând doar acțiunile organului de urmărire penală și deciziile procurorilor, care, în opinia subiectivă a acesteia sunt ilegale, neîntemeiate și nemotivate.

Astfel, organul de urmărire penală a întreprins întreg spectrul de acțiuni procesuale în vederea examinării plângerii și a dat răspuns la toate întrebările și neclaritățile invocate de către Cîrhan Leonid, constatându-se organul de urmărire penală i-a asigurat dreptul de a-și apăra drepturile și libertățile, or, au fost examinate în totalitate faptele indicate în plângerea declarată.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, petiționarul Leonid Cîrhan, declară recurs în anulare, prin care solicită casarea acestora cu transmiterea cauzei la rejudecare și admiterea solicitărilor formulate în cererea de recurs. Recurentul invocă

că, a fost transferat ilegal din penitenciarul nr. 4 la izolator provizoriu al DSO din MAI, unde a și fost maltratată, nu a fost audiat martorul solicitat de petiționar. De asemenea, recurentul invocă dezacordul cu ordonanța Procurorului pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Igor Demciucin, din 08.02.2019, privind refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr. 20186700108 din 13.06.2018, și a ordonanței Adjunctului al procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vitalie Busuioc, din 13.03.2019, ca fiind contrară legislației în vigoare și standardelor internaționale în domeniu.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3) și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, Colegiul penal specifică, că noțiunea de „hotărâri judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac”, se referă la hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, potrivit modificărilor din Codul de procedură penală din 27 octombrie 2012, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac - în apel și în recurs și a devenit irevocabilă.

Astfel, încheierile judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția persoanei, au numai un dublu grad de jurisdicție, prima instanță și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare.

Prin urmare, raportând prevederile legale menționate supra la cauza dată, instanța de recurs constată că recurentul contestă decizia instanței de recurs prin care s-a soluționat plângerea înaintată în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală, iar o atare hotărâre irevocabilă nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare, deoarece nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat de către avocatul Mihail Gafton în numele Uniunii Avocaților din Republica Moldova, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de conținut.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de petiționarul Leonid Cîrhan, împotriva deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 14 august 2019, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la *10 ianuarie 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan